

Prosinec

Divadelní zpravodaj

110. sezóna 2019/2020

AŽ USTANE DÉŠŤ V REŽII FILIPA NUCKOLLSE

BLÁZEN ZE ST. CLEMENT'S O IVANU BLATNÉM

BEZ KOSTÝMU S BŘETISLAVEM RYCHLÍKEM A CIMBÁLEM

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
 ➡ BEZ PŘESTÁVKY ➡ AGENTURA KOMETA *Fanda* ZVÝHODNĚNÉ VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ
 ✨ GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Prosinec

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	1.	10:30	HEJBLATA		
			Taneční představení školy InDance, vystoupí i soubor Pop Balet, Praha.		
		14:00	HEJBLATA		
		19:00	Ondřej Havelka & His Melody Makers: SWING NYLONOVÉHO VĚKU		
			Nejkrásnější a nejzavěšší swingové fláky z vrcholné éry bigbandového swingu.		
ÚTERÝ	3.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 20:20	ZADÁNO
STŘEDA	4.	19:00	G. Verdi / NABUCCO		
			Slavná opera plná vášnivé hudby. V titulní roli N. Někrasov. Režie M. Dubovic. Severočeské divadlo Ústí nad Labem (agentura Na Nic)		
ČTVRTEK	5.	18:00	SPRÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 20:15	N
PÁTEK	6.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20	H
SOBOTA	7.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40	
			Mimořádná repríza na velkém jevišti Městského divadla.		
NEDĚLE	8.	14:30	I. Peřínová – L. Wronka – V. Čort / FERDA MRAVENEC		✨
			Dětský muzikál. Režie K. Suszka. Těšínské divadlo Český Těšín		
		17:00	FERDA MRAVENEC	✨	
PONDĚLÍ	9.	8:30	FERDA MRAVENEC		ŠK
		10:45	FERDA MRAVENEC		ŠK
ÚTERÝ	10.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 20:30 ➡	F
STŘEDA	11.	18:00	110 LET MĚSTSKÉHO DIVADLA V PARDUBICÍCH		ZADÁNO
			Slavnostní setkání bývalých a současných zaměstnanců divadla při příležitosti 110. výročí otevření historické budovy VČD.		
		19:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	KONEC 21:10	

ČTVRTEK	12.	19:00	RASPUTIN	KONEC 21:50	DERNIÉRA 	str. 22	V	
PÁTEK	13.	10:00	AŽ USTANE DÉŠŤ	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA			VG	
		19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 21:40	<i>Fanda</i>			
SOBOTA	14.	19:00	AŽ USTANE DÉŠŤ	I. PREMIÉRA			P1	
NEDĚLE	15.	19:00	AŽ USTANE DÉŠŤ	II. PREMIÉRA			P2	
PONDĚLÍ	16.	10:00	K. J. Erben / KYTICE	KONEC 11:30			ŠK	
			Národní poklad z jiné perspektivy. Dramatizace české literární klasiky aneb Kytice očima dětí a studentů. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
		19:00	VÁNOČNÍ SNĚNÍ PRO DĚTSKÝ DOMOV					
			Charitativní koncert pro Dětský domov Pardubice za účasti předních muzikálových zpěváků. Vystoupí M. Sommerová a její BBQ Quartet (hlavní představitelka Christine ve Fantomu opery), M. Bragagnolo a B. Matuš (Raulové z Fantoma opery).					
ÚTERÝ	17.	10:00	OPORY SPOLEČNOSTI	KONEC 12:15			D	
STŘEDA	18.	10:00	KYTICE	KONEC 11:30			ŠK	
		19:00	AŽ USTANE DÉŠŤ				K	
ČTVRTEK	19.	10:00	KVÍTEK Z HORRORU	KONEC 12:30			ŠK	
		19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 20:30			C	
PÁTEK	20.	10:00	TANČÍRNA	KONEC 11:40			ŠK	
		19:00	AŽ USTANE DÉŠŤ				E	
SOBOTA	21.	18:00	AŽ USTANE DÉŠŤ				U	
NEDĚLE	22.	16:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE					
			Hlavním hostem tradičního turné, po více jak 40 letech posledního!, bude K. Brožová , kterou doplní čtveřice mladých zpěváků K. Kopčová, A. Štěpničková, J. Fečo a P. Špinar.					
		19:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE					
ÚTERÝ	24.	24:00	ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ	 str. 24				
			Tradiční půlnoční setkání v divadle. Přijďte si s námi i letos prodloužit sváteční atmosféru. Chybět nebudou vánoční koledy ani dárky pod stromčkem...					
PÁTEK	27.	17:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 19:15				
SOBOTA	28.	18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 20:45				
			Mimořádná repríza na velkém jevišti Městského divadla.					
NEDĚLE	29.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 20:20			T	
PONDĚLÍ	30.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30				
ÚTERÝ	31.	18:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 19:30	 str. 23			
			Silvestrovské představení s vyhlášením Inscenace roku 2019!					

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	3.	19:00	VEČER PRO PSÍ TLAPKY			
			Zábavný charitativní večer aneb Vážně nevázně se Z. Bubílkovou .			
NEDĚLE	8.	15:00	D. Bartůňková / ČERTŮV ŠVAGR			
			Pohádka plná humoru, kouzel a písní. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
PONDĚLÍ	9.	10:00	W. A. Mozart – G. Rossini / FIGARO			ŠK
			Operní představení studentů pěveckého oddělení Konzervatoře Pardubice . Režie J. Uherová.			
ÚTERÝ	10.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30		R1
STŘEDA	11.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30		R3
ČTVRTEK	12.	19:00	DVĚ CESTY DO SANTIAGA DE COMPOSTELA			
			Vydejte se s cestovatelem L. Kalousem na legendární pouť k hrobu sv. Jakuba.			
PONDĚLÍ	16.	18:00	A. Jiráček / RIBSTOL			N3
			Lehce absurdní komedie, v níž sametově zvoní klíče. Hrají D. Novotná, P. Janečková, E. Lásková, J. Musil, L. Špiner a R. Žák. Režie A. Doležal. Scénické čtení v rámci cyklu INprojekty .			
ÚTERÝ	17.	19:00	ADVENT S IRENOU BUDWEISEROVOU			
			Vánoční spirituály, staré francouzské, španělské a anglické písničky tohoto období.			
STŘEDA	18.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 9:50		ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 11:20		ŠK
ČTVRTEK	19.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30		R2
PÁTEK	20.	19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Horňácký advent	 str. 20 – 21		Fanda
			Režisér B. Rychlík a Horňácká cimbálová muzika P. Mičky , patronem ředitel VČD P. Dohnal .			

POEDIUM V KLUBU

PONDĚLÍ	9.	19:00	BLÁZEN ZE SAINT CLEMENT'S	PREMIÉRA	 str. 18 – 19	Fanda
			Kompozice textů I. Blatného, které ukazují tohoto českého Rimbauda jako senzitivního básníka. Učinkují D. Novotná, P. Borovec a J. Pícek j. h. Přípravil L. Nunvár.			

VČD NA ZÁJEZDECH

NEDĚLE	1.	19:00	RASPUTIN	PRAHA (DIVADLO V DLOUHÉ)
STŘEDA	4.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	TRUTNOV
ÚTERÝ	17.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	ČESKÁ TŘEBOVÁ
SOBOTA	28.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	LUŽE

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

A. Bovell / AŽ USTANE DÉŠŤ

 str. 8–10

Tajemný příběh, v němž se konec světa sice očekává, ale možná neuskuteční. V mysteriózní hře, odehrávající se v Londýně a v Austrálii v letech 1959–2039, se rozkrývají tajemství několika lidských životů, které se vzájemně prolétají. Hrají R. Chvalová, J. Láška, V. Malá, L. Mecerodová, M. Mejzlík, M. Sikorová a další. Režie F. Nuckolls.

DÁLE HRAJEME:

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh legendárního ruského mystika, jenž chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

B. Ahlfors / DIVADELNÍ KOMEDIE

Komedie z divadelního zákulisí, která nabízí zábavný vhled do procesu, v němž se v jednom oblastním divadle rodí nová inscenace. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, L. Mecerodová, M. Sikorová, Z. Rumpík, A. Postler, T. Lněnička a J. Musil. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špíner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMLOVANÝ SHAKESPEARE

Výpravná romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob. V hlavních rolích J. Ondrušková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec j. h., J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

H. Ibsen / OPORY SPOLEČNOSTI

Příběh ze života vysoce postavených, jejichž lež může mít hodně dlouhé nohy, ale když klopýtne, pád je prudký. V hlavních rolích M. Němec j. h., P. Janečková, V. Malá a P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

J. Havelka

SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

P. Abraham / TANČÍRNA

Tanec k počtě 100. výročí vzniku Československé republiky. Hrají P. Janečková, J. Janoušková, Š. Fingerhutová j. h., M. Sikorová, M. Němec j. h., M. Mejzlík, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie P. Novotný.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Poněkud netradiční detektivní příběh. Záhadnou smrt souseda psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láška, P. Janečková, E. Lásková, L. Špíner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

H. Ashman – A. Menken KVÍTEK Z HORRORU

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V hlavních rolích M. Sikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

J. W. Goethe / SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek podle stejnojmenného románu. V hlavních rolích P. Janečková a J. Pejchal. Režie Z. Dušek.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hubbou a písňemi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY II aneb BAROKO PRO OKO

Dobrodružná cesta pestrým světem hudby. Hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice jsou V. Malá a M. Mejzlík. Režie J. Uherová.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

20. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

20. – 27. LEDNA

Program 20. ročníku naleznete na webu divadla www.vcd.cz
nebo přímo na festivalových stránkách www.festivalsmichu.cz.

PŘIPRAVUJEME NA LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

- NEDĚLE **5.** 19:00 **D. Simpson / THE NAKED TRUTH (Odhalená pravda)** PROLOG
Zadáno pro dámy a s welcome drinkem! Vstup mužů jen na vlastní nebezpečí. Dojemná komedie o naději. Hrají G. Míčová, A. Stropnická / H. Kusnjerová a další. Režie P. Halberstadt. Agentura STAGEARTCZ v koprodukcii s Divadlem Bolka Polívky, Brno
- SOBOTA **11.** 18:00 **KVÍTEK Z HORRORU** DERNIÉRA
- PÁTEK **17.** 19:00 **SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ**
- NEDĚLE **19.** 19:00 **M. Szczygielski / SKOŘÁPKA** PROLOG
Komedie o nečekaném přátelství a cestě ke svobodě. Hrají A. Mihulová a P. Nesvačilová. Režie P. Ondruch. Divadlo Ungelt, Praha

20. – 27.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

- STŘEDA **8.** 19:00 **J. Gillar – V. Škutina / ...A NA HRUŠCE SEDÍ DIKTÁTOR** PROLOG
Groteska o světě, v němž žijeme. Hrají J. Ježková a M. Táborský. Režie J. Gillar. Divadlo Na Maninách, Praha
- ČTVRTEK **30.** 19:00 **J. Lesák a kol. / OSAMĚLOST KOMIKSOVÝCH HRDINŮ** PROLOG
Divadelní comiks-con. Hrají L. Přichystalová, J. Strýček a další. Režie J. Lesák. NoD, Praha

20. – 27.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

ROZMANITÉ ABONENTNÍ CYKLY NA ROK 2020

Z bohaté nabídky cenově zvýhodněných ročních abonentních cyklů si jistě vyberete skupinu, která bude přesně vyhovovat vašim požadavkům. Pořídít si opět můžete buď kompletní předplatné na obě naše scény (Městské divadlo a Malá scéna ve dvoře), nebo pouze na představení na velkém jevišti Městského divadla. Zaregistrováním se do věrnostního programu FANDA jako abonent získáte řadu dalších atraktivních výhod, např. 5% slevu na vstupenky z našeho repertoáru či bonusový kupón za nákupy.

Stávajícím předplatitelům jsme jejich stálá místa drželi do pátku 29. listopadu, neobnovená místa v hledišti budou nabízena novým zájemcům od pondělí 9. prosince, kdy bude spuštěn i on-line prodej.

Vedle klasického či seniorského abonmá v roce 2020 otevřeme i **VÝBĚROVÝ ABONENTNÍ CYKLUS** (sk. G), který nabídne čtyři tituly z našeho repertoáru. Hracími dny pro toto speciální předplatné jsou buď pátek, nebo sobota, představení začínají v 18.00 hodin. Výběrové abonmá v příštím roce uvede retro-komedii o dospívání v socialismu **Normální debil**, současnou komedii ze schůze SVJ **Společenstvo vlastníků**, strhující příběh osmi žen v současném Izraeli **Mikve** a zcela moderní zpracování Goethovy legendy o vášni **Spříznění volbou**.

Pokud vám nevyhovují večerní termíny představení, můžete využít **DOPOLEDNÍ ABONMÁ** (sk. D), které je určeno především seniorům, ale nejen jim, samozřejmě i všem ostatním zájemcům, kteří by rádi navštěvovali představení v dopoledních hodinách. Představení začínají vždy v 10.00 hodin ve všední dny. Předplatitelé tohoto cyklu během roku 2020 v Městském divadle zhlédnou pět stylově rozdílných inscenací – výše zmiňované tituly **Společenstvo vlastníků** a **Spříznění volbou** doplní komedie s detektivní zápletkou **Sherlock v nesnážích**, příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů **Audience u královny** a mysteriózní hra rozkrývající tajemství několika propletených životů **Až ustane déšť**.

Nabídku ročních abonentních cyklů uzavírá tzv. **PŘEDPLATNÉ PRO FAJNSMEKRY** (sk. Q), které je určeno náročnějším divákům. Představení této řady budou odehrána od února do května 2020. Předplatné je složeno ze tří inscenací pražských souborů, kterými budou **Vražda krále Gonzaga** Dejvického divadla, **Malý princ** divadla Studio DVA a **Revizor** Divadla ABC. Naši herci divadelním fajnsmečkům v rámci předplatného odehrají hru **Mikve**, v níž na hladinu rituální očištné lázně vyplouvá pravda, jež měla být zamlčena. O kvalitách inscenace svědčí

nejen divácký ohlas, ale i širší nominace na **Cenu Thálie 2018/19** pro Petru Janečkovou za ztvárnění role Širy.

Podrobnější informace o všech typech předplatného naleznete ve vydaném katalogu nebo na webu divadla www.vcd.cz, kde si ho můžete i on-line zakoupit či objednat.

A pokud pořád ještě netušíte, čím překvapit své blízké o letošních Vánocích, nechte se touto nabídkou inspirovat...

RaS

PŘEDPLATNÉ 2020

abonentní skupiny A, B, C, D, E, F, G, H, T, U, X

S NÁMI DRŽÍTE TRUMFY!

110 LET

Deštěm k odpuštění...

REŽISÉR F. NUCKOLLS NA ZAHALOVACÍ ZKOUŠCE HRY AŽ USTANE DĚŠŤ, FOTO J. SEJKORA

Režisér FILIP NUCKOLLS (*1979) se v Pardubicích představil vynikající inscenací hry německého autora Martina Sperra (*1944) *Lovecké scény z Dolního Bavorska* v sezóně 2017–2018. Pokud si vzpomínám, začali jsme o jeho další spolupráci s VČD mluvit hned po premiéře. Úchvatný pocit z jeho inscenace mi nějak vnikl myšlenku „oprášit“ jeho režijním pohledem poněkud starší německou dramaturgiu z pera Ödöna von Horvátha. V Pardubicích se žádná hra tohoto autora pohříchu nikdy nehrála. A tak jsme postupně pročítali jeho vybrané spisy a najednou jsme zničehonic zakotvili v mnohem mladší dramaturgii úplně jiné provenience, dokonce až takřkajíc u protinožců. Zničehonic jsme vybrali hru *AŽ USTANE DĚŠŤ* od australského dramatika Andrewa Johna Bovella.

Filipe, vzpomeň, jak se to tehdy přihodilo.

Vzpomínám si, jak jsi mi zavolala do vlaku, že máš výborný text od Bovella, kterého já dobře znám, protože jsme dělali kdysi v ústeckém Činohráku jeho *Zmatení jazyků*, což byla docela klíčová inscenace v rozjezdu naší generace. A chtěla jsi, abych to co nejrychleji přečetl a řekl, jestli se mi to líbí. Tak jsem to přečetl ještě v tom vlaku a napsal jsem ti, že do toho jdu. Že té hře po prvním přečtení nerozumím tak úplně do hloubky, ale že je rozhodně krásná a že ji chci dělat.

Když se mě náš pan ředitel, který samozřejmě nemá čas ani povinnost číst divadelní hry, před rokem zeptal, o čem to je, byla jsem docela v úzkých. Myslím, že jsem tehdy řekla, že je to o životě... nebo možná úplně o všem. A když jsem

dodala, že je to neúprosně nádherné, nejspíš neměl mnoho důvodů mi věřit. Ty bys uměl odpovědět?

Nejjednodušeji se dá říct, že je to sága čtyř generací jedné rodiny. Odehrává se v Anglii a v Austrálii.

Ta rodina se dopustila nějakého hříchu, provinění. Rozpadla se a začala ji stíhat jedna katastrofa za druhou, aby na konci dospěla k odpuštění. Všichni navzájem si tam odpustí, což je úžasné. Je to takový magický romantismus každodennosti. Je to hra nesmírně poetická, přestože to, co se postavám děje, není nic neobvyklého. Je to hra o magii života, jehož součástí je i smrt.

Vzpomínám si, že už Bovelova hra *Zmatení jazyků* na mě působila jako zjevení. Jak jsi na ni tehdy v Činoherním studiu přišel a čím tě zaujala?

Já si většinou nehledám texty sám, hodně věřím dramaturgům. Se Zmatením jazyků přišla Johanka Součková, které se moc líbilo. A mimochodem úplně oplakala naši inscenaci. Až ustane déšť, protože to chtěla dělat v Plzni. Zmatení jazyků jsme dělali někdy v roce 2006 a tehdy bylo u nás obrovské okouzlení filmy, jako je Americká krása, Magnólie... Bovelovy hry jsou jim něčím podobné. Poetikou a i tou tragičností a zároveň normalností.

Zmatení jazyků (hra z roku 1996) jsem tehdy nabídl několika režisérům, ale časem mi tak nějak zapadlo. Až ustane déšť napsal Bovell o dvanáct let později a mám dojem, že autorské zraní je na ní znát, především v síle základních životních hodnot a v jakémsi rozjasnění. Pokud se shodneme, určitě dodáš něco víc.

Ano. Zmatení jazyků je vlastně jeden příběh. Postavy tomu příběhu slouží a víc se o nich nedozvíme. Ve hře Až ustane déšť napsal Bovell všechny postavy nesmírně životně, plastické, a teprve kolem nich vytváří příběh. Určitě je to výraznější.

Docela mě překvapilo, že v díle Australana, navíc ve hře, která na pozadí zachycuje vír světových dějin od roku 1959 s výběrovou anamnézou i letmou prognózou až do roku 2039, zazní i zmínka o vpádu ruských vojsk do Československa roku 1968 – událost malého státu uprostřed Evropy, v níž se v té době všude něco dělo. A protože jsi na rozdíl ode mne značně kosmopolitní, zajímá mě, jak si to vysvětluješ.

Srpen 1968 otrásl celým světem. Kdyby se v té hře odehrávalo něco v roce 1956, určitě by tam byl zmíněn vpád ruských vojsk do Maďarska. Nebo v roce 1989 by to pravděpodobně byl pád berlínské zdi a pád celého východního bloku. Náš srpen 1968 byl strašně agresivní akt v době, kdy si celý svět myslel, že pukají ledy a že studená válka pomalu končí. A i dnes svět pořád řeší Rusko. Když jsem v Británii, tak mě pořád překvapuje, jak se mě vždycky ptají, nakolik my u nás cítíme tlak Ruska, Putinův vliv. Dokonce mi tam jeden člověk už nabízel emigraci! Už ze nemám vracet domů, protože tady už je to stejné satelit Ruska. Myslí, že ta bipolarita světa je v lidech neustále živá. Lidi na západě neustále sledují Rusko. Ale zároveň – to taky zažívám v Británii – pořád koukají na CNN a řeší Trumpa...

Postavy naší hry mají čtyřgenerační rodokmen. Na čtených zkouškách jsi v té souvislosti zajímavě hovořil o cestě k odpuštění. A co jsem to říkal?

Mluvil jsi o Sudetech.

Jasně! Žiju v Ústí nad Labem a ten terén mě fascinuje. Je to takový skanzen krachu humanity ve 20. století. Ať už se vezme rok 1918, 1938, 1945, 1948... a všechno to, čeho se v severních Čechách dopustili komunisti

– devastace krajiny a devastace všech hodnot vlastně... A někdo právě tam mi říkal, že člověk bude schopen odpuštění, až když bude mít pohřbené prarodiče, na tom místě, kde žije. To jsou ty čtyři generace. Teprve třetí čtvrtá je schopná to přijmout za svůj domov a podívat se na všechno nějak z nadhledu. V Sudetech byl v lidech pořád obrovský strach, že o všechno přijdou, že tam vlastně nejste úplně doma. Někdo může přijít a vzít vám to. A když má člověk strach, tak není schopen odpuštění. Jen člověk, který se nebojí, je tak silný, aby dokázal odpuštět.

Nejmladší postava naší hry má stejné křestní jméno jako autor. Pokládáš to za významné?

To je asi od Bovella takový hezký vtip. Ale musíme říct, že jména v té hře jsou velmi pečlivě vybíraná. Takže vlastně máš asi pravdu, že význam to mít bude.

Při rozebírání textu jsme si pěkně popovídali o rodinném významu polévky, která je ve hře takovým všudypřítomným leitmotivem. Prozádíš něco?

To jsi říkala ty. Já zrovna na polívky moc nejsem. Ale ty jsi říkala, že tam, kde je polívka, je doma. A asi na tom něco je. Je to naše jednoduché jídlo, eintopf, může být doma pořád a vždycky zahřeje atd.

V Až ustane déšť je devět postav. V závěru se sejdou buď všechny, nebo bez jedné z nich, autorem jmenované. V tom dává A. J. Bovell režisérovi svobodnou volbu. Samozřejmě neprozradíme, jak to uděláš. Ale mohl bys povědět, jak jsi o téhle nepřilíh obvyklé scénické poznámce přemýšlel?

Jedná se o člověka, který na samém počátku provedl něco hrozného. Nebo se má za to, že provedl. My nemáme z textu jasné indicie, jestli to dokonal, nebo nedokonal. A to je hrozně důležité. Proto nechal autor tu otevřenou možnost. Jestli tohohle člověka ostatní postavy hry vezmou mezi sebe – takže mu odpustí, nebo to skutečně udělal – a pak odpuštění není možné.

A teď něco o tobě. Narodil ses v Ústí nad Orlicí, nyní žiješ také v Ústí, ale nad Labem. Jak se ti přihodila ta dlouhá cesta z malebného východočeského městečka do severočeské průmyslové metropole?

Docela jednoduše, protože už po studiích na DAMU v roce 2002 jsem dostal nabídku na hostování v Činoherním studiu v Ústí nad Labem. Po nějakých peripetiích jsem tam zakotvil jako kmenový režisér a pak jsem se postupně stal uměleckým šéfem. A pak při krizi dokonce předsedou správní rady celého spolku. Koupil jsem si tam byt, protože ještě před tou krizí jsem měl dojem, že je to na věky. Vzešlo z toho asi patnáct sezón, našel jsem si tam životní partnerku, která je tam doma. A ústecké ceny jsou nízké, →

tam si můžete dovolit krásný velký byt. Kdybych ho prodal, tak se v Praze nezmůžu ani na garsonku... A zároveň musím říct, že se mi Ústí strašně líbí. Málokomu se líbí, ale tam jsou přece všude okolo hory! A samo to město je takový příklad brutalismu, má duši, která se z mnoha krajských měst vytrácí. Tohle město je něčím specifické. Když jsem tam jel poprvé, tak jsem čekal měsíční krajinu. Ale to tak není, ta krajina je nádherná, překrásná. Takže tam žiju rád. Byť už jsem letos po prázdninách řekl v Činoheráku poslední slovo, asi na dost dlouho.

Prožil jsi tam období bojů za Činoherní studio.

Jaké to bylo?

To asi není sdílitelné. Ani bych to nechtěl znovu zažít. Prožívali jsme období obrovské euforie i období obrovské deprese. Střídala se dost rychle a bylo to hrozně dobrodružné. Součinnost všech lidí, nejen herců, kulisáků a dalších z divadla, ale i lidí z města a všech, co tam jezdili, byla úžasná. Bez těch lidí okolo by se to vůbec nevládlo. Činoherní studio pak dostalo Cenu Nadace Charty 77 za občanskou statečnost, ale my jsme říkali, že to nepatří zdaleka jen nám, ale všem těm lidem, kteří nás podpořili. Pak jdeš městem a musíš si dávat velký pozor, koho máš pozdravit. Lépe řečeno bys měla pozdravit každého, kdo tam tehdy byl, a těch lidí jsou asi tři tisíce... To na tom bylo krásné.

Jaké je Činoherní studio dnes? Změnilo se nějak?

Jasně že se mění, musí se měnit. My jsme po tom vybojovaném boji cítili, že musíme odejít. Že už to

nemůžeme nikam dál dovést, protože bychom se mohli v našem resentimentu. Já jsem si tehdy vyhlédl jako nového šéfa Michala Škočovského a říkal jsem jemu i hercům, že mu všichni musí dát právo vyhodit třeba všechny, protože Činoherák je a vždycky byl generační divadlo. My jsme tam vlastně vydrželi prapodivně dlouho. My jsme to i chtěli. Ale není to divadlo, kde se člověk upíchno do důchodu. Když chce člověk zkoušet a hodně hrát, tak mu to Činoherák umožní. Ale pokud ne, tak je hodně těžké tam být. Pevně doufám, že se současnému šéfovi Davidu Šiktancovi podaří nastartovat novou generaci toho divadla. Myslím si, že se jim daří, dělají skvělé inscenace a diváci tam chodí. A že ten duch Činoheráku, do kterého jsem i já kdysi přišel, pořád zůstává. Měl by trvat i nadále.

Hostuješ v řadě dalších divadel po celé republice a asi máš víc nabídek, než se dá zvládnout. Jak si z nich vybíráš?

Mám obrovské štěstí, že už ve čtyřiceti letech si můžu vybírat jenom to, co chci. Což je fantastické. Takže já si jezdím vlastně za kamarády. Navíc, v divadelních ubytovnách jsem už zažil strašně moc let, takže hraje roli, jak je to daleko od domova. A samozřejmě už pomýšlím na rodinu, tak to hledisko bude silnější. Ale u nás na severu toho zase moc není, jenom Most. Takže Praha, tam jsem úplně doma u Kašparů a v MeetFactory, a Pardubice, které mám strašně moc rád, vždyť je to můj kraj. A Plzeň, tam mám všechny lidi, se kterými jsem začínal.

JaU

F. NUCKOLLS SE SVÝM TÝMEM NAD KOSTÝMNÍMI NÁVRHY L. ŠPERLOVÉ NA PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE HRY AŽ USTANE DĚŠŤ, FOTO J. SEJKORA

DIVADLO NAVŠTÍVIL STOTISÍCÍ DIVÁK ROKU 2019

Každoročně na podzim přichází do Východočeského divadla **stotisící divák roku**. Letos jsme jubilejního diváka přivítali už **26. října** (vloni to bylo jen o den dříve) na premiéře současné české komedie Společenstvo vlastníků – toto brzké datum je nadějným příslibem opětovně vysoké návštěvnosti během celého roku 2019. Vloni naše představení zhlédlo 131 421 diváků, čímž jsme znovu obhájili titul nejnavštěvovanějšího jednosouborového regionálního divadla. Za tímto úspěchem však stojí spousta práce, v roce 2018 se na scénách Východočeského divadla uskutečnilo celkem 532 akcí (cca 53 představení za měsíc)!

Stotisícím návštěvníkem pardubického divadla roku 2019 se stala **Veronika Valášková** z Lázní Bohdaneč, která seděla na 2. balkoně ve 4. řadě na sedadle číslo 67. „Do Východočeského divadla chodím celkem pravidelně, dřív jsem mívala i předplatné, dnes ale využívám kupónové abonmá,“ uvedla na jevišti překvapená jubilejní

divačka, které poté ředitel divadla **Petr Dohnal** spolu s primátorem města **Martinem Charvátém** předali dárkový balíček s poukázkou na předplatné pro dvě osoby, s několika knihami o divadle, DVD o historii pardubické scény, CD muzikálové pohádky Kráska

a zvíře a dalšími upomínkovými předměty. Firma **Lejhanec klenoty** – hodiny jako každý rok věnovala stotisící divačce náramkové hodinky.

Při příležitosti návštěvy jubilejního diváka roku 2019 byla na webu divadla www.vcd.cz vyhlášena i tradiční **tipovací soutěž**. Soutěžící mohli tipovat, kdy jubilejní divák divadlo navštíví a kde v hledišti bude sedět. Správné datum určili čtyři soutěžící, nejpřesněji místo v hledišti však uvedla tipující, ukrytá pod e-mailovou adresou začínající **iva.sykackova**, která tipovala sedadlo číslo 37 ve 3. řadě na 1. balkoně. Vítězka tipovací soutěže byla oslovena a rovněž získává předplatné pro dvě osoby.

RaS

↑ JUBILEJNÍ DIVAČKA V. VALÁŠKOVÁ S DÁRKY OD DIVADLA

← STOTISÍCÍ DIVAČKA NA JEVIŠTI S HERCI, PRIMÁTOREM MĚSTA M. CHARVÁTEM A ŘEDITelem DIVADLA P. DOHNÁLEM

FOTO J. SEJKORA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 26. října se v Městském divadle uskutečnila premiéra komedie **Jiřího Havelky SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ**, kterou inscenoval režisér **Petr Štindl**, jenž – ač má bohaté režijní zkušenosti – s naším souborem zkoušel poprvé. A jeho pardubický debut dopadl na výbornou! Premiéroví diváci se na příjemných devadesát minut ocitli na schůzi vlastníků bytových jednotek, jejíž průběh i osazenstvo přesně zrcadlí reálné schůze podobného ražení, zároveň však jsou i metaforou současné celospolečenské situace. Přestože úsměv občas hořkl na rtech, diváci se náramně bavili a smáli od začátku až do konce a herce odměňovali i potlesky na otevřené scéně!

RaS

FOTO JAN FAUKNER

JIŘÍ KALUŽNÝ JAKO PAN KUBÁT S MARTINEM MEJZLÍKEM V ROLI PANA NOVÁKA A DAGMAR NOVOTNOU COBY PANÍ PROCHÁZKOVOU

POPREMIÉROVÁ RADOST NA TVÁŘÍCH VERONIKY MALÉ A REŽISÉRA PETRA ŠTINDLA.

I JINDRA JANOUŠKOVÁ SI NA SPOLEČNÉM SETKÁNÍ PO PREMIÉRE VYSLECHLA ŘADU POZITIVNÍCH DIVÁCKÝCH REAKCÍ.

OSLAVU VE FOYER SI NEMOHLI NECHAT UJÍT ANI RADEK ŽÁK S LUDMILOU MECERODOVOU.

HOSTUJÍCÍ ONDŘEJ KRÁL, JEHOŽ ALE PREMIÉRA ČEKALA AŽ V NEDĚLI, A JOSEF PEJCHAL PŘI PŘÍPITKU NA DLOUHÝ DIVADELNÍ ŽIVOT NAŠÍ NOVINKY NA REPERTOÁRU.

ROMANA CHVALOVÁ SI CHVÍLE KLIDU PO PREMIÉRE UŽÍVALA S HELENOU KOSOVOU, MANŽELKOU EKONOMICKÉHO NÁMĚSTKA VČD, A JEJICH SPOLEČNOU PŘÍTELKYNÍ.

MARTIN MEJZLÍK DO FOYER DORAZIL SE SVOU ŽENOU, INSPICIENT-KOU DIVADLA MARTINOU MEJZLÍKOVOU. FOTO JIŘÍ SEJKORA

SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

JE O STŘETU GENERACÍ, ŘÍKÁ VERONIKA MALÁ

J. MUSIL, J. JANOUŠKOVÁ, J. PEJCHAL, V. MALÁ, R. ŽÁK, A. POSTLER A M. PRZEBINDA, **SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ**, FOTO J. FAUKNER

Mladá herečka VERONIKA MALÁ zazářila již v několika inscenacích Východočeského divadla. Nyní hraje zásadní roli Paní Zahrádkové v komedii Společenstvo vlastníků. Jaké bylo zkoušení? O čem je tato komedie? A co bylo pro Veroniku nejtěžší? O tom bude náš rozhovor...

Veroniko, máš po premiéře Společenstva vlastníků. Jaký je to pocit? Už z tebe opadl všechn ten stres?

Rozhodně ze mě stres opadl a dá se říct, že se mi i ulevilo. Ale každopádně se ten stres zase před představením vrátí. Společenstvo vlastníků je totiž konverzační komedie a hodně závisí na mně a na Romaně Chvalové. Takže přijde opět stres z toho, abych něco nezapomněla, abych se zvládla soustředit a abych nepřetrhla tempo a nit příběhu.

Co bylo pro tebe při zkoušení inscenace nejtěžší?

Naučit se text. (SMÍCH) Ono je tam spousta vět stejných nebo podobných a je náročné si občas vzpomenout, v které situaci se přesně nacházím. Například jen čtyřikrát v první části za sebou dávám hlasovat a vzpomenout si vždycky o čem, pro koho a kdy je opravdu hodně náročné. A když jsem se konečně text naučila, pak už to jen záviselo na mé souhře s kolegy.

Když jsme u kolegů, kdo byl pro tebe při zkoušení tou největší oporou?

Já bych řekla, že všichni! A každý den někdo jiný. Tím, že se jedná o opravdu těžký text na naučení,

v němž navíc nejsou velké herecké akce, všichni „jen“ sedíme za velkým stolem, museli jsme se chovat jako tým. Každý den se našel někdo, kdo nás všechny povzbudil a dodal nám energii zkoušet dál. Naučili jsme se fungovat ve vzájemné symbióze, a to mě na zkoušení velmi potěšilo.

A jaká byla spolupráce s panem režisérem Petrem Štindlem?

Tuhle práci jsem si vážně užila a podle mě to bylo super! Pan režisér Štindl měl totiž v hlavě jasnou představu toho, jak by měl výsledek vypadat, a přesně věděl, co od každého z nás bude vyžadovat.

Ale co mi udělalo největší radost, byla vlastně jistá volnost v naší spolupráci. Pan Štindl respektoval každého z nás a pracoval s našimi individuálními schopnostmi. Některé situace se dokonce nebal nechat jen na hercích, měli jsme možnost si určitě akce vytvořit podle sebe. Proto mě ta spolupráce opravdu velmi bavila!

Ty jsi věděla, do čeho půjdeš, nebo tohle bylo tvoje první setkání s panem režisérem?
Ne, vůbec jsem netušila, co mě čeká. A o to větší jsem z toho měla radost.

Veroniko, jak už jsi sama řekla, komedie Společenstvo vlastníků stojí na tvé postavě paní Zahrádkové. Máte něco společného?
No to rozhodně ne! Nebo alespoň doufám. (SMÍCH) Ale právě o to víc mě to bavilo. Moc mi pomohlo, že mi pan režisér dal tu zmiňovanou volnost, protože jsem si ji díky tomu mohla uchopit tak, abych se v ní cítila co nejlépe.

Zažila jsi někdy něco podobného? Nějakou podobnou schůzi vlastníků bytů?
Ne. My máme rodinný dům. A když jsem bydlela v Praze, tak jsem byla jen v podnájmu se spolubydělci, takže jsem nikdy nic takového opravdu nezažila. A asi bych měla říct – naštěstí! (SMÍCH) Upřímně, po měsíci a půl zkoušení této inscenace, v níž je stále pohromadě skupinka lidí, kteří jsou povahově každý úplně jiný, jak v roli, tak v realitě, a po neustálém překřikování doufám, že to nikdy na vlastní kůži nebudu muset zažít. (SMÍCH)

A nějaké historky od kolegů byly?
Rozhodně. Vlastně každou chvíli někdo přinesl historku z podobných schůzí, které jen potvrzovaly, že to tak skutečně funguje. Dokonce mi po premiéře pár lidí říkalo, že to v realu někdy vypadá i hůř!

Blíží se premiéra filmu Vlastníci. Půjdeš se podívat, nebo už tohoto tématu máš dost?

Určitě půjdu a moc se na to těším. Hlavně proto, že film natáčel pan Havelka, který je i autorem divadelní verze. Zajímalo by mě, jak si toto téma uzpůsobí jeho herci, protože Společenstvo vlastníků má řadu možností provedení.

Vraťme se ještě na chvíli k naší inscenaci. Manželský pár Zahrádkových hraje spolu s Radkem Žákem. Připravovali jste se jen na zkouškách, nebo i mimo zkušebnu?

S Radkem jsme si většinu situací postavili hlavně na jevišti. Ale je pravda, že jsme se nad textem párkrát sešli i mimo zkušebnu a jeviště, abychom si přiblížili příběh našeho manželského páru. Říkali jsme si, kdo jaký asi jsme, co se v týdnu před schůzí stalo, jakou právě máme doma atmosféru a tak podobně. Dokonce jsme i řešili, jak to vlastně máme s Romanem Nitranským, kterého hraje Tomáš Lněnička, protože podle bytového plánu vlastně bydlíme ve stejném patře. Takže jsme vlastně vytvořili takový reálný život jednoho imaginárního manželského páru. (SMÍCH)

Jak to podle tebe nakonec dopadne s vaším domem, když se vedení chopí bratří Čermákoví?

Myslím si, že tam nikdy žádný výtah nebude. Nebo možná bude, ale už to nebude bytové družstvo těchto vlastníků, ale nějaké firmy. Mně se ten závěr líbí v tom, jakou v sobě skrývá ironii a absurditu současně. Celou dobu se tam lidi dohadují a každý si chrání to své vlastnictví, ale v závěru podepíší něco, o čem vůbec netuší, jak může dopadnout.

Kdybys teď měla do jedné věty shrnout, o čem podle tebe Společenstvo vlastníků je?

Já bych řekla, že je to o střetu generací. A to je podle mě velmi silné a aktuální téma, protože s tímto problémem se v současné době všichni stále častěji potýkáme.

A jak to vlastně máš teď po premiéře? Odpočíváš, nebo ses hned vrhla do další práce?

Měla jsem volné pondělí a hned v úterý jsem s režisérem Filipem Nuckollsem začala zkoušet drama Až ustane déšť. Na to jsem se moc těšila hlavně díky panu režisérovi, se kterým jsem již zkoušela Lovcké scény z Dolního Bavorska. Až ustane déšť je skutečně nádherná hra, už na třetí čtené zkoušce jsem plakala! Takže se vážně těším!

KRP

M. PRZEBINDA, V. MALÁ, T. LNĚNIČKA A R. ŽÁK, SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ, FOTO J. FAUKNER

1909/10 – 2019/20
110 sezón
Východočeského divadla Pardubice

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO V BĚHU ČASU

V listopadovém zpravodaji jsme náš exkurz do historie Východočeského divadla zakončili položením základního kamene Městského divadla, ke kterému se ještě na chvíli vrátíme.

Slavnost položení základního kamene se uskutečnila 16. května 1907. Na samotném základním kameni, který je odhalen na zdi ve vstupním foyer divadla, je však vytesáno datum 9. května 1907. Tento rozpor má zcela prozaický důvod, který osvětluje pardubický historik Miroslav Klimpl: „Původně měl být základní kámen divadla položen opravdu 9. května, ale protože se 14. května konaly volby do říšského sněmu a organizátoři se obávali politického zneužití této akce, byl akt položení základního kamene skutečně přesunut až na 16. května.“

Samotná stavba divadla pak trvala dva a půl roku. **Slavnostního otevření se nová divadelní budova dočkala v sobotu 11. prosince 1909.** Proslovem ho zahájil starosta města a zemský poslanec František Kuchynka. Vedle politických a společenských veličin usedli v sále také hosté z Národního divadla v čele se šéfem opery Karlem Kovařovicem či spisovatelé bratři Mrštíkové. Umělecký program odstartoval uvítací řečí právník, spisovatel a dramatik Josef Štolba, poté zazněla Smetanova slavnostní předehra složená k položení základního kamene Národního divadla, následovaly

MĚSTSKÉ DIVADLO NA DOBOVÉ POHLEDNICI Z ROKU 1909

BLÁZEN ZE ST. CLEMENT'S

Podobně jako loni před Vánocemi měli diváci možnost účastnit se literárního večera Čas svařeného vína věnovaného ponejvíce J. D. Salingerovi, jímž jsme si připomněli sté výročí jeho narození, letos 9. prosince oslavíme nedožitých sto let výrazného českého básníka Ivana Blatného (nar. 21. 12. 1919). Oba tyto večery spojuje autor scénáře a režisér LADISLAV NUNVÁŘ. V následujícím rozhovoru se dozvíte podrobnosti o připravované inscenaci BLÁZEN ZE ST. CLEMENT'S, která ukazuje tohoto českého Rimbauda jako senzitivního básníka, mladého rebela, brněnského dandyho, prozaika, velkého milovníka žen a sexu, muže, bojujícího se svými strachy, ale i jako stárnoucího lyrika, jenž se ve svých vzpomínkách přenáší k přátelům v Československu, kam se nechtěl vrátit, ale na které nikdy nezapomněl.

Láďo, jaký máte vztah k poezii a osobnosti Ivana Blatného?

Se jménem Ivan Blatný jsem se poprvé setkal v dobách svého studia na gymnáziu, kde jsme se naučili takovou tu klasickou poučku o brněnském básníkovi, jenž v roce 1948 emigroval do Anglie, následně těžce psychicky onemocněl a většinu života prožil v psychiatrických léčebnách. Zaujalo mě, kolika mýty je jeho osoba opředená. Když jsem si před pár lety přečetl Reinerův román o Blatném, sympatie k Blatnému se ve mně ještě více posílily. Na jeho poezii mám rád především obrazotvornost, okouzlení velkoměstem, jeho melancholické procházky po břehu Svatky, ale i vliv surrealismu, který je patrný v pozdější tvorbě. Do literárního světa vstupuje velmi mladý. V té době má na něho vliv řada umělců – Vítězslav Nezval, Kamil Bednář, Jiří Orten a řada dalších.

Co jedinečného podle vás čtenáři nabízí?

Ivan Blatný je nejen básník města, ale i života – ve svých básních dokázal zachytit tehdejší dobu. Již v roce 1938 publikuje své první verše a o dva roky později vychází jeho básnická sbírka Paní Jitřenka, ve které jsou zachyceny prchavé okamžiky lidského života. V dalších sbírkách je barvitě zobrazena nostalgická atmosféra Brna i krása přírody nejen brněnského okolí. Čtenář (potažmo divák) si v celé šíři Blatného poezie najde sbírku či období, které ho něčím zaujmou – ať už je to právě Blatného obrazotvornost, melodičnost, vzpomínky na staré doby, jeho vztah k ženám a mnoho dalších motivů.

AUTOR SCÉNÁŘE A REŽISÉR L. NUNVÁŘ

Jak vznikl text „Blázná“? Jde o kompozici výhradně Blatného textů, nebo jste použil i nějaké jiné texty, popř. jiné zdroje (např. zmiňovaný Reinerův román, film Lubo Mauera atd.)?

„Blázen“ není pouze koláž Blatného textů, i když jsme se snažili, aby tato část převažovala. Ano, jedním ze zdrojů inspirace se mi stala kniha Martina Reinera *Básník*, která nejenom zachycuje a rekonstruuje Blatného život, ale také skvěle zrcadlí atmosféru Brna ve 30. i 40. letech.

Během večera chceme ukázat krásu jeho veršů a také alespoň ve zkratce přiblížit Blatného život. Scénář jsme doplnili o pohled odborné veřejnosti na Blatného emigraci – a mnoho dalších obrazů, které bych nechal jako překvapení.

Saint Clement's je jednou z psychiatrických léčeben, v níž Blatný napsal mnohé ze svým nejlepších básní. Někteří tvrdí, že vůbec nemocný nebyl, jinde se uvádí, že trpěl stihomamem a depresí, či přesněji paranoidní schizofrenií. Může to být také téma pro vaši inscenaci? Blatného diagnózu si stanovit netroufám, ale myslím si, že on byl – alespoň podle různých zdrojů i jeho deníkových záznamů – v St. Clement's spokojený, cítil se tam bezpečněji. Neřekl bych, že byl zdravý, ale víme, že i v tomto období

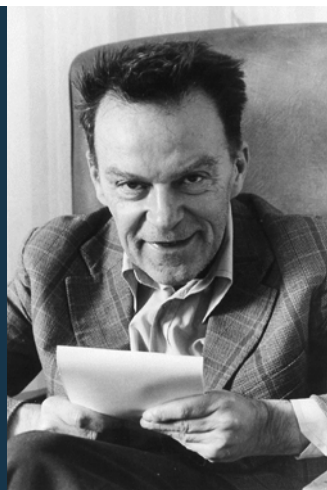
dokázal tvořit básně, které zaujaly například Josefa Škvoreckého. Večer jsme vybrali název *Blázen* ze St. Clement's, a není to myšleno negativně, ba naopak. Jak je patrné, Blatnému ve zdejších prostředí byla básnická múza nakloněna.

K dispozici máte dva herce – Dášu Novotnou a Petra Borovce, který bude pravděpodobně ztělesňovat hlavně básníka samotného. Jaké další postavy se v inscenaci objeví? Napadá mě třeba zdravotní sestra Frances Meachamová, která výrazně napomohla publikování Blatného básní, Meda Mládková...

Ano, Petr bude převážně vystupovat jako Ivan Blatný. Dáša se stane například jeho velkou láskou, herečkou Miladou Matysovou či maminkou Zdeňkou Klíčnickovou. Ale také se těším na Blatného verše právě v podání Dáši.

Jak byste nalákal diváky do Poedí na tento literární večer?

Blázen ze St. Clement's je večer věnovaný básníkovi, který se stal na dlouhá desetiletí pozapomenutým, prohlášeným za mrtvého, ale také básníkovi, jenž dnes zažívá novou „obrodu“. Naším večerem chceme především připomenout výročí 100 let od narození Ivana Blatného, ale budeme rádi, když se s námi diváci v tomto předvánočním shonu pozastaví a na chvíli se nechají unášet jeho verši. **AnH**

† BÁSNÍK I. BLATNÝ, FOTO ARCHIV MORAVSKÁ ZEMSKÁ KNIHOVNA

*Tak jdete pomalu
po městě dětství, sníte,
obelisk, Františkov,
tunel a po Trnité,
tam, kde vás vzrušuje
tak mnohý pustý dvůr
a na něm truchlivé
železné harampádí,
po této ulici,
utkané z dýmu chmur,
utkané z dýmu chmur,
jež houstnou, jež se traťí.*

(úryvek ze sbírky *Melancholické procházky*, kterou vydal Ivan Blatný ve svých dvaadvaceti letech)

HLEDÁME...

Východočeské divadlo Pardubice
přijme mladší důchodkyně
na pozici

UVADĚČKY

(po zpracování možný zástup
za inspektorku hlediště).
Blíže informace u inspektorky
hlediště, paní Kubelkové,
tel. č. 601 560 663.

PŘED VÁNOCEMI S BŘETISLAVEM RYCHLÍKEM A CIMBÁLOVOU MUZIKOU

Prosincová talk show **BEZ KOSTÝMU** aneb Povídání z herecké šatny si tak nějak přirozeně řekla o to, abychom si v adventním čase povídali o Vánocích. Předloni jsme už jeden takový vánoční speciál měli, popíjel se punč a herci bavili publikum svými veselými i dojemnými historkami s vánoční tematikou. A nakonec si společně s diváky zazpívali koledy.

Tentokrát jsem tento večer chtěla pojmout jinak a naskytla se skvělá možnost – pozvat režiséra **BŘETISLAVA RYCHLÍKA** a s ním jeho srdci blízkou **CIMBÁLOVKU PETRA MÍČKY**. Břetislav u nás realizoval dvě inscenace – *Konec masopustu* a *Kalibův zločin*, v obou případech šlo o tzv. vesnické drama a na to je, myslím si, právě on odborník. Ale kromě toho je to skvělý vypravěč a výborný společník, se kterým se člověk nikdy nenuďí. Protože Břetislav pochází z Horňácka, budeme si povídat, kromě jiného, o zvycích a obyčejích tohoto kraje...

Břéto, udržely se ještě na Horňácku staré zvyky?

Zvyků na Horňácku, byť je to jen deset vesnic na moravsko-sloven-

ském pomezí, se uchovalo víc než v okolních regionech. Dnes už je udržují většinou folklórní skupiny (třeba chozený Lucí, kterým se

říká Uce). Je samozřejmě množství krásných koled a vánočních balad. V monografii Horňácko je zapsané půvabné kolední přání, které si v Hrubé Vrbce u místních cikánů oblíbila „majorita“ zemědělského obyvatelstva: *Vinšujem vám šťastné a vesele svátky, Krista Pána narození, na statečku rozmnožení, co sme si od milého pána vyžádali, predně zdraví, pokoj svatý a po smrti království nebeské. A temu hospodárovi sto kop ovec, sto kop kráv, sto kop telat, sto koní, sto kop žita, sto kop reži, sto kop jačmeňa, sto kop ovs! A téj vašej hospodynji sto kurenec, sto morenec, sto huse-nec, sto káčatek. A téj vašej mladěj černoookého, nevysokého a u riti ple-citého!*

Na Malé scéně s námi bude Cimbalová muzika Petra Mičky. Proč ji máš rád, čím je jejich muzika přitažlivá, zajímavá?

Hornácká cimbalová muzika Petra Mičky nejvíc vychází ze svérázného stylu tradičních hudeckých muzik, které proslavily ten drsný podhorský region. Hudby postavené na improvizaci hře muzikantů, se zvláštním houpavým rytmem, drsným smykem smyčců a vynikajícím zpěvem. Tím, čemu se říká jediné blues ve střední Evropě. Pardubičtí diváci je mohli vidět během hostování Slováckého divadla z Uherského Hradiště v naší inscenaci Cena facky.

A nakonec si budeme povídat i o knize, která ti nedávno vyšla. O čem je? A jak v ní figuruje naše divadlo?

Knížka *Sestup ke kořenům* představuje moje reflexe a úvahy, přemýšlení nad mým divadelním směřováním a hledáním divadelního jazyka při inscenování textů z vesnického prostředí. Pardubice

v knize hrají významnou roli, jsou tam dvě moje zdejší inscenace – Konec masopustu a Kalibův zločin. Snažil jsem se psát čtivým jazykem, aby ta kniha vydaná nakladatelstvím JAMU spolu s Větrnými mlýny byla čtivá pro lidi, kteří mají zájem o divadlo. Jako bonus je v knize plné fotografií a kreseb také DVD s naší inscenací *Gazdiny roby* z Národního divadla v Brně, kde právě účinkovala Muzika Petra Mičky.

Zdá se mi, že 20. prosince nás na Malé scéně čeká nezapomenutelný zážitek s laskavým a vtipným vypravěčem a talentovaným režisérem v jedné osobě, doprovázený výjimečnou cimbalovou muzikou. Pobavit se a zazpívat si koledy, na chvíli vypnout z předvánočního šílence, dozvědět se něco o rázovitém Hornácku a k tomu si dát skleničku vánočního punče – na to všechno se já osobně moc těším. A doufám, že i naši diváci. Srdečně vás zvu! JaU

↑ KNIHA B. RYCHLÍKA SESTUP KE KOŘENŮM

← B. RYCHLÍK PŘI ZKOUŠENÍ KONCE MASOPUSTU, FOTO J. FAUKNER

↓ CIMBALOVÁ MUZIKA P. MIČKY, FOTO M. RŮŽIČKA, TICMB

LADISLAV ŠPNER NAPOSLEDY COBY **RASPUTIN**

Ve čtvrtek **12. prosince** se budete moci nechat naposledy unést hereckým výkonem **Ladislava Špnera** v titulní roli inscenace o legendárním ruském mystikovi Grigoriji Jefimoviči **RASPUTINOVÍ**, jehož tajemný život zaujal režiséra **Petra Novotného** natolik, že o něm napsal a následně i režíroval divadelní hru. Ihned po premiéře, která se uskutečnila 24. června 2017, se dramatický příběh z carského Ruska stal diváckým hitem. Kladných ohlasů se však titul dočkal i u odborné veřejnosti.

„Pro Rasputina mají v Pardubicích herce jako stvořeného – Ladislava Špnera. Kdyby se na venkov někdy mohly vypravit Thálie Herecké asociace dvě, za Rasputina by mu patřila právem. Ne že by mu však ta, kterou má v držení za Amadea, neslušela. Carevnu Alexandru Fjodorovnu hraje věčná čekatelka

T. LNĚNIČKA, L. MECERODOVÁ, P. JANEČKOVÁ A V. NĚMEC, RASPUTIN

tohoto ocenění, Špnerova životní partnerka Petra Janečková. A jejího carského manžela Mikuláše II. Tomáš Lněnička. Znamenitá Novotného práce s herci činí z pardubického Rasputina podívanou hodnou

festivalové účasti kdekoli,” napsal v recenzi kritik J. P. Kříž. Jeho slova můžete brát jako fundovanou pozvánku na derniéru Rasputina, kterou byste si rozhodně neměli nechat ujít! **RaS**

FOTO J. FAUKNER

L. ŠPNER ALIAS RASPUTIN VE STEJNOJMENNÉ HŘE

Rozhodněte o inscenaci a hercích roku 2019

V prosinci tradičně hrajeme i o půlnoci na Štědrý den a na Silvestra, o obě výjimečná data je mezi diváky každoročně velký zájem a i letos jsou už představení téměř (ne-li zcela) vyprodána. K Silvestru v divadle však nepatří „jenom“ zábavný titul, který naladí na oslavy příchodu nového roku, ale také vyhlášení výsledků divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci roku, které po představení v Městském divadle prozrazuje ředitel VČD Petr Dohnal.

Názory publika nás nesmírně zajímají, proto budeme rádi, když se do ankety zapojí co nejvíce diváků. Hlasovací formuláře naleznete ve foyer divadla nebo na našich webových stránkách www.vcd.cz na titulce pod ikonou **DIVÁCKÁ ANKETA**. Anketní lístky jsou slosovatelné, výherce získá předplatné pro dvě osoby dle vlastního výběru. Zároveň upozorňujeme na hlasování o divácký nejoblíbenější hercůh roku 2019, jejichž jména budou zveřejněna v pátek 20. března na Divadelním báli v historické budově Městského divadla. Vše je nyní jen ve vašich rukou!

RaS

← LETOS NA SILVESTRA UVEDEME KOMEDII
SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ (MIMO JINÝCH
S J. MUSÍLEM, J. PEJCHALEM, J. JANOUŠKOVOU,
T. LNĚNIČKOU, R. ŽÁKEM A A. POSTLEREM),
FOTO J. FAUKNER

Soutěž o 10 vstupenek ke 110 letům Městského divadla

11. prosince si slavnostním večerem připomeneme **110. výročí** otevření historické budovy Východočeského divadla. Při příležitosti tohoto významného jubilea chceme odměnit i naše věrné diváky, proto jsme připravili **soutěž o 10 vstupenek** na představení z našeho repertoáru. Stačí pouze správně zodpovědět následující tři otázky týkající se historie pardubické divadelní scény, mít trochu štěstí a být vylosován. Soutěž bude probíhat na webových stránkách divadla www.vcd.cz **od pondělí 25. listopadu do středy 11. prosince**. Poté bude ze správných odpovědí vylosováno 5 soutěžících, kteří budou osloveni s nabídkou dvou volných vstupenek na představení dle vlastního výběru (vyjma letní scény na Kunětické hoře a zadáných představení). Pozor, z jedné e-mailové adresy započítáme jen jednu odpověď. Hodně štěstí! RaS

1. Kolik bylo zakládajících členů Spolku pro zřízení divadelního domu v Pardubicích?
a) 21 b) 35 c) 29

2. Kdy byl položen základní kámen Městského divadla?
a) 16. května 1907
b) 9. května 1907
c) 14. května 1907

3. Která Smetanova opera byla odehrána při jeho otevření?
a) Prodaná nevěsta
b) Hubička
c) Libuše

↓ STUDIE ARCHITEKTA ANTONÍNA BALŠÁNKA Z ROKU 1906 (AKVAREL)

MICHAL VOLDÁN a jeho přátelé vdechli křídlo nový život

I letos nás 24. prosince čeká tradiční půlnoční setkání herců a diváků, kterému říkáme Štědronoční zpívání. Ve slavnostní atmosféře nebudou chybět vánoční koledy ani dárky pod stromčkem. A jedním z dárků pro divadlo bude opravený klavír – křídlo – skvostný hudební nástroj, který po dlouhá léta zdobil jeviště při mnoha příležitostech. Neobešly se bez něj koncerty, Galavečery smíchu i další většinou výsostně slavnostní večery. Ale čas ubíhal a nástroj už měl za sebou jistou hráčskou kariéru. Při představení Amadeus se na něm dokonce tančilo! Proto není divu, že přišel den, kdy klavír téměř dosloužil. A to byla velká příležitost pro MICHALA VOLDÁNA a jeho přátele, kteří se pokusili vdechnout mu ještě život. A podařilo se! Navíc vše sponzorsky!

Michale, v jakém stavu bylo křídlo, když jsi ho odvážel z divadla?

Ve velmi špatném. Je to nástroj z roku 1975 a nejlepší léta měl už za sebou. Rekl bych, že měl zůstatkovou hodnotu kolem patnácti tisíc. Vzpomínám si ale, že když jsem křídlo odvážel, měl pan ředitel Dohnal v očích docela strach či nejistotu, protože křídlo sice bylo v hrozném stavu, ale bylo...

A co jste s ním udělali? Dá se to nazvat rekonstrukce, revitalizace?

Provedli jsme generální opravu. Úplně jsme ho rozebrali, zůstal jen plášť, rezonanční deska, litinový rám a klávesy, s malou částí mechaniky. A z toho teď je úplně nový nástroj. Já osobně nemám

dílňu, ale znám spoustu moc šikovných lidí, co umí opravovat a rekonstruovat nástroje. Dal jsem dohromady několik spolužáků a začali jsme na tom pracovat. Všichni jsme prošli Petrofem, takže na to máme příslušné vzdělání. A museli jsme udělat kompletně všechno – sundal se litinový rám, který prošel rekonstrukcí – to znamenalo obroušení, kytování, následovala nová povrchová úprava, nové struny, nejlepší jaké byly. Sáhli jsme do mechaniky, která už byla „vymáčená“. Nová povrchová úprava je v nejlepší kvalitě – vysoký černý lesk je odolný, když se při přenášení někde něco tukne, dá se to poměrně snadno opravit. Mám na mysli samozřejmě drobné oděrky. Švadleny na křídlo ušijí obal a v divadle bude mít svoje místo.

Náklady na opravu se vyšplhaly na 200 000 Kč. Dnes se dá takové křídlo pořídit u firmy Petrof v částce 700 000 Kč. Toto je teď možná v lepší kondici, než když bylo nové, protože jsme použili nové technologie.

Michale, asi je to trapná otázka, ale jenom pro upřesnění, jaký je rozdíl mezi pianem a klavírem?

(SMÍCH) Tento dotaz dostávám dost často. Piano je generální název pro tyto nástroje. A pak se to dělí na pianino, to je „to malý u zdi“, a klavír nebo křídlo. Křídlo a klavír je to samé.

My tě v divadle známe také jako ladiče pian. Musíš mít u této profese perfektní hudební sluch?

Ladič musí mít jistě předpoklady a minimálně vzdělání. Já jsem to chtěl dělat už na základní škole, v Hradci Králové jsem pak navštěvoval obor „mechanik hudebních nástrojů“ a v současné době jsem ještě pořád servisním mechanikem pro firmu Petrof. Když se ptáš na ten hudební sluch – myslím, že praxí se to dá naučit. Každý by ale měl vědět, že ladič pro nějakého klavíristu, proto se tomu také říká „temperované ladění“ – každý ladič to cítí jinak a každý klavírista musí říct, jestli mu to vyhovuje, nebo ne.

← M. VOLDÁN SE PRAVIDELNĚ ÚČASTNÍ I ŠTĚDRONOČNÍCH ZPÍVÁNÍ,
FOTO J. SEJKORA

Také tě ale známe jako zakládajícího člena kapely UŠI, která stále existuje...

Ano, začínali jsme před dvaceti lety jako folková kapela Od ucha k uchu. Ale všichni náš název zkracovali na Uši, a tak už u toho zůstalo. Kapela se postupně rozvíjela, a když jsem potkal Radka Škeřika, stala se z nás nerozlučná rytmická dvojka – klavír a basa. Hráli jsme i pro vás, kromě jiného osm či devět za sebou jdoucích plesů. Později Radek začal aranžovat pro divadlo, hráli jsme v několika inscenacích. A jak už bylo zmiňováno, dvacet let vám ladím piano. A tak se to všechno nějak propojilo.

Michale, přeji ti, aby tě hudba ještě dlouho těšila. A našemu divadlu i jeho divákům přeji, aby nám zrekonstruované krásné

↑ NA KONCI LETOŠNÍCH PRÁZDNIN PŘI PŘEDÁVÁNÍ OPRAVENÉHO KŘÍDLA, FOTO R. SMETANA

křídlo dlouho sloužilo. Po generální opravě, kterou jsi ty a tví přátelé a kolegové věnovali divadlu jako sponzorský dar, se

křídlo poprvé předvede v celé své kráse během Štědronočního zpívání. Děkuje!

JaU

Foyer ozdobí obrazy PETRA FISCHERA

V sobotu 14. prosince se před premiérou mystériózní hry Až ustane déšť ve foyer uskuteční vernisáž výstavy děl výtvarníka Petra Fischera, kterou autor nazval Světlo / Prostor / Dialog. Výstava bude tradičně propojení.

PETR FISCHER se narodil roku 1953 v Pardubicích, v současné době však žije a tvoří v Hradci Králové. Vystudoval obor fyzika na Pedagogické fakultě v Hradci Králové a poté dramaturgii na pražské DAMU. Od roku 1987 pracuje jako dramaturg produkční umělecké agentury Fischer. Je členem prestižní skupiny umělců ARTE/COMPAGNIA DEGLI ARTISTI se sídlem v San Gimignano v Itálii a skupiny ART GALLERY BUCHER se sídlem ve Weite (Zürich) ve Švýcarsku. Měl řadu samostatných výstav, jednu z prvních už v roce 1978 právě v prostorech Východočeského divadla, poslední pak letos v Bernu ve Švýcarsku. Jeho obrazy jsou zastoupeny v soukromých sbírkách nejen v Čechách, ale i v Rakousku, Itálii, Švýcarsku a Izraeli. Podle odborných komentářů je jeho dílo řazeno k vizuální expresi. Obrazy jsou mistrovským dílem 3D efektu kompozice a barev. Autor se snaží propojit prostory a přechody mezi vzdálenostmi. Předměty běžné reality tvoří nenásilnou, ačkoli provokativní spojnici mezi astronomickými vzdálenostmi a naší běžnou realitou. Jde o velmi promyšlené kombinování

makro a mikroprostoru, které navozuje efekt astronomické fotografie. Přináší sofistikovanou hru s perspektivou. Používá techniku šerosvitu (chiaroscuro) podle vzoru italských a flanderských mistrů 15. století s využitím moderních barev. RaS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ – ČTVRTEK 10:00 – 18:00
PÁTEK 10:00 – 15:30
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 – 17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 776 510 333
OTEVŘENO DLE PROVOZU DIVADLA
PO – NE ... 16:00 – DLE PROGRAMU

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

Chládek & Tintěra
PARDUBICE

člen skupiny enteria

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ PROSINEC 2019 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: T. LNĚNIČKA, V. MALÁ A R. ŽÁK, SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ, FOTO J. FAUKNER